30. 10. 2026
Atrium Žižkov

Prague Contemporary
Music Festival

Contempuls

Quasar

30. 10. 2026
ATRIUM ŽIŽKOV

QUASAR

PROGRAM
20:30

1. **Florence M. Tremblay** (CA):
   Vapeurs

2. **Amy Brandon** (CA):
   Pterysk

3. **Émilie Girard-Charest** (CA):
   Bestiaire

4. **Eduardo Caballero** (MX):
   Antichambre / Indeterminación del continuo [espace-temps]

5. **Michal Wróblewski** (CZ):
   *Rhythms no.6 Glissando for saxophone quartet**

* světová premiéra, objednávka festivalu Contempuls

QUASAR

Marie-Chantal Leclair: sopránový saxofon
Mathieu Leclair: altový saxofon
André Leroux: tenorový saxofon
Jean-Marc Bouchard: barytonový saxofon

Kanadské saxofonové kvarteto Quasar se sídlem v Montréalu působí pod uměleckým a organizačním vedením Marie-Chantal Leclair. Těleso se dlouhodobě orientuje na interpretaci a rozvoj repertoáru pro toto nástrojové obsazení s důrazem na uvádění skladeb současných severoamerických i mezinárodních tvůrců. V celosvětovém měřítku je ansámbl oceňován pro svou technickou suverenitu a koncepční přístup, který se opírá o úzkou spolupráci se skladateli. Vedle koncertní činnosti se věnuje také pořádání masterclassů a workshopů pro autory i interprety. Činnost kvarteta a jeho zahraniční turné dlouhodobě podporuje Conseil des arts et des lettres du Québec (CALQ).

Ve druhé části úvodního večera ansámbl představí program složený z kompozic, pod něž se autorsky podepsali Émilie Girard-Charest, Florence Tremblay, Eduardo Caballero a Amy Brandon. Závěr koncertu bude patřit světové premiéře saxofonového kvarteta českého skladatele a improvizátora Michala Wróblewského, jež vznikla na objednávku festivalu.

FLORENCE M. TREMBLAY

Florence M. Tremblay je skladatelka, violoncellistka a sboristka pocházející z Rimouski, usazená v Montréalu. Je držitelkou magisterského titulu v oboru kompozice na Conservatoire de musique de Montréal a bakalářského titulu ve hře na violoncello na Conservatoire de musique de Rimouski. Skrze svou tvorbu zkoumá pravidla, principy gamifikace a modely vypůjčené z různých disciplín. Její vztah ke staré hudbě a hledání plynulosti a kontinuity se projevují v jejím harmonickém jazyce, včetně čistého ladění a historických temperatur. Zájem o mezioborovou spolupráci ji přivedl k práci s básníky, vizuálními umělci, bylinkářkou a tanečníky. Jako skladatelka spolupracovala se soubory Ensemble Recherche, New Music Concerts, Orchestre symphonique de l'Estuaire, Paramirabo a se saxofonovým kvartetem Quasar. Její hudba zazněla v Paříži, na řeckém Tinosu, v Torontu, Montréalu, a na kanadských festivalech Domaine Forget de Charlevoix a Concerts aux Îles du Bic. Mimo komponování aktivně působí jako sboristka na scéně staré hudby a vede tvůrčí workshopy v rámci programu Espace Transition s Orchestre de l'Agora a CHU Sainte-Justine.

Vapeurs taillées (2025)

Sklaba vznikla na objednávku kvartetu Quasar

Výpary vytesané z malátného vzduchu

Znovu zde stojím tváří v tvář nesnesitelné nehmotnosti vzduchu, beztvarého nosiče těkavých zvuků. Zcela upřímně, nebo snad drze, se pokouším sochat páru a předepsat kroky osudu. Je to cvičení v trpělivosti a úžasu, protože je to nemožné, ale cesta, která k cíli nevede, nabízí vskutku vznešený pohled na mysl. Vaporózní myšlenky nejsou tak hladké a už vůbec ne hranaté. Jsou křehké, ale nelámou se. Jejich těla jsou odolná, avšak stále citlivá na vnější síly, kterých je mnoho. Abych je mohla řádně prozkoumat, představila jsem si nás ve sterilní místnosti a rozjímala nad tvary, které vymýšlejí, když nemají nic konkrétního, co by vyplnily, když do nich nic nevráží a nic je neruší, a pokusila jsem se je zhmotnit v podobě saxofonového kvarteta. Nabízím vám sbor mlhy; liminální tanec oparu; pokorný pokus splynout s nezkrocenými větry. Vytvoření tohoto díla bylo možné díky finanční podpoře Conseil des arts et des lettres du Québec.

AMY BRANDON

Skladby Amy Brandon, držitelky ceny JUNO, byly popsány jako „hrůzostrašné a drásající“ (Critipeg), „z jiného světa, střet ponurosti a krásy“ (Minor Seventh) a „poutavá, strhující hudba, vysoce originální a osobitá“ (Simon Cummings, 5:4). Její orchestrální, komorní a sborová díla provedla řada kanadských i mezinárodních souborů, včetně JACK Quartet, Alarm Will Sound, Toronto Symphony Orchestra, Winnipeg Symphony Orchestra, Ekmeles a Continuum Contemporary Ensemble. Vytvořila také instalace v rozšířené realitě a fyzické instalace, včetně podvodní zvukové instalace v plaveckém bazénu na Memorial University pro Sound Symposium 2022. Její díla byla uvedena na festivalech Gaudeamus (Screen Dive), Winnipeg New Music Festival, Mizzou International Composer’s Festival, v Maison symphonique de Montréal, na The New School (NYC), ve Wolfensohn Hall na Princetonské univerzitě (USA), na Hochschule für Musik und Theater (Německo), Clusterfest a na Trinity College (Dublin). Amy v současné době vyučuje kompozici na Dalhousie University v Halifaxu v Novém Skotsku a na Mount Allison University v Sackville v Novém Brunsvicku.

Pterysk (2026)

Skladba vznikla na objednávku kanadské organizace New Music L.AB

V této skladbě jsem si představovala líhnutí fiktivního okřídleného monstra, pteryska. Matky pterysků svá mláďata opouštějí před jejich vylíhnutím z vajec, takže mladý pteryks neví kým nebo čím je. První věta představuje mladé monstrum, které se pomalu a těžce dostává ze svého vejce, druhá věta je jakýmsi elementárním okamžikem, kdy mládě pochopí, že je naživu a samo, a se třetí větou mladý pteryks vzlétá.

ÉMILIE GIRARD-CHAREST

Émilie Girard-Charest je violoncellistka, skladatelka a improvizátorka. Jako sólistka i jako členka různých souborů se podílela na více než šedesáti premiérách a spolupracovala s mnoha skladateli, mezi něž patří Malcolm Goldstein, Steven Kazuo Takasugi, Graciela Paraskevaídis, Pascale Criton a Thomas Nicholson. Její skladby hrály různé soubory, mimo jiné Itinéraire, Quasar, Zukan, Continuum, Totem Contemporain a Cairn, a zazněly také v koncertní sérii *NO HAY BANDA*. Pravidelně koncertuje v Kanadě, Evropě a Jižní Americe. Na svém kontě má několik nahrávek, například Intimités (2022, Ambiances Magnétiques), Impermanence (s Violetou Garcíou, 2021, Inexhaustible Editions a Tour de Bras), Enthousiasme viscéral (se Sergiem Castrillónem, 2019, Mikroclimat), Uncanny Valley (s Marcem Vilanovou, 2017, audiotalaia), Émilie préfère le chant (2016, Ambiances Magnétiques), Race with time (s Martem Soo, 2016, Improtest Records), Avec (2016, Kohlenstoff Records) a Musica in camera (Quatuor d'occasion, 2014, &records). Émilie absolvovala Conservatoire de musique de Montréal, kde získala tituly ve hře na violoncello (třída Denise Brotta) a v kompozici (třída Michela Gonnevilla). Je rovněž držitelkou magisterského titulu v programu Contemporary Performance and Composition (CoPeCo) z Hochschule für Musik und Theater Hamburg. Doktorát dokončila na Conservatoire National Supérieur Musique et Danse de Lyon a na Université Jean Monnet de Saint-Étienne pod vedením Philippa Hurela a Laurenta Pottiera. Od roku 2023 působí jako profesorka hudební kultury na CNSMD v Lyonu. Je držitelkou stipendia pro rozvoj kariéry od nadace Conservatoire de musique de Montréal (2014), Evropské ceny za kompozici Fernanda Lindsaye (2015) a Ceny Roberta Fleminga od Kanadské rady pro umění (Canada Council for the Arts, 2019).

Bestiaire (2018)

„To, co je na světě krásné, je, že existují zdi a zvířata. Jinde je válka, hladomor, internet, a tady a všude jinde vosa, ještěrka proklouzne mezi dvěma kameny a možná vyrazí i bílý kůň.“

Pierre Peuchmaurd, Fatigues

Kompozici *Bestiaire* předcházela série výzkumných a tvůrčích workshopů, které svedly dohromady skladatelku a interprety ve Western Front ve Vancouveru. Během těchto setkání plných experimentování a výměny názorů doslova rozebrali a dekonstruovali saxofony, čímž odhalili bohatství zvukových možností, ze kterých skladatelka toto fascinující dílo zformovala. Bestiaire je součástí cyklu objednávek iniciovaných souborem Quasar v rámci projektu *Sound Territories*. U příležitosti 150. výročí založení Kanady objednal Quasar nová díla od osmi skladatelů zastupujících různé regiony země. Tento rozsáhlý celokanadský projekt získal finanční podporu od Kanadské rady pro umění v rámci programu *New Chapter*. Dílo *Bestiaire* mělo premiéru 30. května 2018 v Gesù Amphitheatre ve spolupráci s Le Vivier.

objednávka Quasaru s podporou programu New Chapter od organizace Canada Council for the Art

EDUARDO CABALLERO

Mexický skladatel a zvukový umělec studoval hudbu v Mexiku, Spojených státech a Španělsku a mezi jeho hlavní učitele patřili Ramiro L. Guerra, Victor Rasgado, Ignacio Baca Lobera, John Mallia a Josep Manuel Berenger. Zúčastnil se mistrovských kurzů se skladateli jako Beat Furrer, Mauricio Sotelo, Yan Marez, José Luis Castillo, Carola Bauckhold a Joao Pedro Oliveira. Od roku 2019 je Eduardo Caballero členem Národního systému tvůrců (Sistema Nacional de Creadores de Arte - FONCA) a získal řadu ocenění. Je držitelem magisterského titulu v oboru zvukového umění (Sound Art) na Univerzitě v Barceloně, postgraduálního titulu v oboru kompozice na Vermont College of Fine Arts, bakalářského titulu z dílny kytary a kompozice na Escuela Superior de Música y Danza de Monterrey a je dvojnásobným stipendistou na Centro de Compositores de Nuevo León.

Antichambre / Indeterminación del continuo [espace-temps] (2026)

Skladba vznikla na objednávku ESMDM

Jak vytvořit zvukové dílo, jehož cílem je generovat neurčitost časoprostorového kontinua? Dílo – ve své konečné podobě – je způsobem, jak na tuto otázku odpovědět zvukem, ale nyní k podrobnostem: vizuálně-zvukovým konceptem použitým k jeho vytvoření je linie, přičemž zvuk je jejím prodloužením a chová se jako druh linie (pojem kontinua). Tyto zvuky, zapsané určitým způsobem, hledají svou neurčitost v čase; a co se týče prostoru, zvuky jsou neurčité kvůli mnoha mikrofaktorům. Toto dílo vzniklo z meditací nad *Sound-Based Composition* (kompozicí založenou na zvuku). Ke konci díla je slyšet zvuková reprezentace hranolu. Dílo bylo zkomponováno pro projekt Montréal–Monterrey, le souffle des corps, ve spolupráci s choreografkou Lilou Geneix. Mnoho zvuků v díle je výsledkem naší příjemné konverzace. Indeterminación del continuo [espace-temps] je druhým dílem vyvíjeným pro saxofonové kvarteto Quasar, jemuž je skladba rovněž věnována. Byla zkomponována s podporou mexického programu Sistema Nacional de Creadores de Arte.

[…] A co znamená ta krabice? […] věnováno souboru Quasar a bílému sněhu v Montréalu, chůzi […]

Eduardo Caballero, skladatel

Antichambre zkoumá liminální prostor. Jak v hudební kompozici, tak v choreografickém prostorovém motivu vytváří plynulá linie a opakování napětí: udržuje pohyb, nebo se nechává vklouznout do dezorientace. Tanečníci vstupují do dialogu s hudbou a jeví se jako pomíjivé fresky, obrazy, které se vynořují a zase mizí. Dílem prostupuje otázka: prodlužuje tanec zvuk, nebo zvuk pramení z pohybu? Média se setkávají právě v tomto liminálním prostoru.

Lila Geneix, choreografka

Tato skladba vznikla kolaborativním způsobem

MICHAL WRÓBLEWSKI

Michal Wróblewski je český skladatel a saxofonista s polskými kořeny. V současné době působí v souborech JWQ, E Converso, Toša, Karm, Futur Swing, FSKC Drancy, MMMM a Original Gravity. Příležitostně vystupuje s různými evropskými improvizátory, komponuje pro komorní tělesa a ansámbly, zkoumá hudbu a píše o ní a učí děti hrát na klávesy a komponovat. Kromě toho je uměleckým ředitelem festivalu Jazz Goes to Town a spoluvedoucím vydavatelství Ma Records.

Rhythms no.6 Glissando for Saxophone Quartet

(2026)

Světová premiéra

Skladba vznikla pro Quasar na objednávku festivalu Contempuls

Rhythms no. 6, Glissando for Saxophone Quartet je šestou ze série skladeb, ve kterých pracuji s konceptem rytmu jako elementu ustanovujícího řád v rámci trvající přítomnosti, vycházejícím z myšlenek Gillese Deleuze a Félixe Guattariho. Abstraktní inspirací pro vznik skladby mi byla představa střídajících se ročních období a měnící se přírody v kontextu naší paměti. Přesto, že zažíváme každým rokem v přírodě podobné fenomény, stejně nás dokáží pokaždé fascinovat a překvapovat. Nikdy nejsou vnímány totožně. I když koloběh přírodních změn vytváří určitý řád, jistotu, na kterou se můžeme spolehnout, zároveň si skrze pozorování tohoto cyklu uvědomujeme, že se nic nevrací ve stejné podobě, naše paměť nedokáže uchovat ryzí vzpomínku, každý rozkvetlý strom a zbarvený list je pro nás novou zkušeností, každé jaro je skutečně novým začátkem.

za podpory:

Ministry of Culture
of the Czech Republic

Státní fond kultury ČR

Conseil
des arts
et des lettres
du Québec

mediální partneři:

